

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 2C/103/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217407
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Dubovinská
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7612217407.5

Rozhodnutie

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Viera Dubovinská, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421 proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 5, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobný návrh z a m i e t a.

Súd návrh žalobcu na prerušenie konania z a m i e t a.

Žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ō v o d n e n i e :

Žalobca podal dňa 27. 9. 2012 na tunajšom súde návrhy, ktorými sa domáha od žalovanej náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v exekučných konaniach vedených tunajším súdom, v ktorých žalobca vystupoval ako oprávnený. V žalobných návrhoch uviedol, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmlúv o úvere) navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a súdny exekútor následne predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa žalobcu k nesprávne úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že tunajší súd v exekučných konaniach:

- zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS),
- rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZP),
- rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP),
- rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE).

Uznesením sp. zn. 2C 103/2012-7, zo dňa 9.10.2012 tunajší súd spojil, poukazujúc na ustanovenie § 112 ods. 1 O.s.p., na spoločné konanie konania vedené na návrh žalobcu pod sp. zn. 2C 103/2012, 2C 123/2012, 2C 115/2012, 2C 118/2012, 2C 286/2012, 2C 304/2012, 2C 120/2012, 2C 127/2012, 2C

322/2012, 2C 237/2012, 2C 105/2012, 2C 250/2012, 2C 143/2012, 2C 166/2012, 2C 157/2012 s tým, že konanie je ďalej vedené pod sp. zn. 2C 103/2012.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS) uviedol, že exekučný súd spôsobom odporujúcim zákonu konal tak, ako by sám rozhodoval vo veci samej. Exekučný súd pritom nekoná o zrušení rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe.

Z hľadiska princípu právnej istoty nemôže všeobecný súd zamedziť účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie žalovaného tam, kde neexistujú. Opravu rozhodnutí rozhodcovských súdov nie je možné využiť dodatočne potom, čo takýto prostriedok už nemožno uplatniť. Exekučný súd tým, že nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu, vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávneným a dlžníkom. Na jednej strane existuje exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie zákonnej lehoty, avšak z pohľadu exekučného súdu je materiálne nevykonateľný a na strane druhej nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, a to z dôvodu že existenciou rozhodcovského rozsudku je založená prekážka veci právoplatne rozhodnutej, ktorá je neodstrániteľnou vadou konania. Majetkovú škodu si žalobca v týchto žalobách uplatnil vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o úvere. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na vzniknutú ujmu. Nesprávny úradný postup súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie vymožitelnosti majetkového práva žalobcu.

Žalobca v priebehu konania zadal objednávku na spracovanie znaleckého posudku na vyčíslenie výšky vzniknutej škody, v dôsledku skutočností v žalobe opísaných, za ktoré zodpovedá žalovaná. Znalecký posudok č. 1/2014 vypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave.

Žalobca zadal vypracovanie znaleckého posudku vo veci „Rozhodcovské konanie v spotrebiteľských sporoch v práve Európskej únie,“ ktorý spracoval znalec, doc. JUDr. Miroslav Slašťan, PhD., Paneurópska vysoká škola, Bratislava. V znaleckom posudku č. 1/2013 na úlohu zadávateľa znaleckého posudku, preskúmať jednotlivé záväzné pramene práva Európskej únie a súvisiace nezáväzné pramene práva EÚ, ktoré obsahujú ustanovenia o rozhodcovskom konaní v tzv. spotrebiteľských sporoch vrátane súvisiacej judikatúry Súdneho dvora EÚ. Konkrétna úloha pre znalca bola stanovená otázkou, či v rámci záväzných, alebo aj nezáväzných prameňov práva EÚ možno identifikovať výslovný zákaz rozhodcovského konania v spotrebiteľských sporoch, t.j. či je právom EÚ zakázané, aby majetkové spory, v ktorých zmluvnou stranou je spotrebiteľ, mohli byť rozhodované rozhodcom alebo rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní.

Na zadanú úlohu znalec uviedol. Jednotlivé záväzné pramene práva Európskej únie a súvisiace nezáväzné pramene práva EÚ, ktoré obsahujú alebo odkazujú na ustanovenia o rozhodcovskom konaní v tzv. spotrebiteľských sporoch, vrátane súvisiacej judikatúry Súdneho dvora EÚ, k 1. 7. 2013, neobsahujú výslovný zákaz rozhodcovského konania v spotrebiteľských sporoch, tzn. právo EÚ všeobecne a bez splnenia osobitných podmienok ochrany spotrebiteľa nezakazuje, aby majetkové spory, v ktorých zmluvnou stranou je spotrebiteľ, mohli byť rozhodované rozhodcom alebo rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní.

V žalobách, ktorými sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote (NZP) žalobca uviedol, že je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti do 15 dní odo dňa jej doručenia, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to zamietnutím tejto žiadosti, po uplynutí zákonom stanovenej doby.

Žalobca vyvinul úsilie, aby docielil vecný postup v exekučnom konaní, spísal a podal žiadosti o informáciu o stave konania, kde namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadoval informácie o stave konania a oznámenie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia a

to dňa 2. 7. 2009, 23. 9. 2009, 13. 11. 2009, 25. 2. 2010 a v dňoch 30. 8. 2010, 23. 11. 2010 a 25. 5. 2011 podal sťažnosti na prieťahy v exekučných konaniach. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu takéhoto nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125 eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660 eur. Žalobca si preto uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých namietal vydanie poverenia exekučným súdom pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) taktiež poukázal na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia a to vydaním poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125 eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy, aj v týchto žalobách vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660 eur a uplatnil si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 55 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal nesprávny úradný postup z dôvodu oneskoreného rozhodnutia súdu o zmene exekútora (ZE) uviedol, že po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, žalobca v rámci exekučného konania podal návrh na zmenu exekútora. K zmene exekútora rozhodnutím súdu nedošlo v zákonom stanovenej lehote t.j. do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora a to napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti. V predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi. Postup exekučného súdu bol v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom vo výške 175 eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pri určovaní výšky ktorej vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 663,88 eur. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu vo výške 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobných návrhoch ďalej žalobca uviedol, že náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje z dôvodu, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom exekučného súdu dôjde k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, riziku insolvenčným povinného. Ako ďalšie dôvody žiadosti

o náhradu nemajetkovej ujmy uviedol neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy, zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, čo vyvolalo u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery. Zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Žalobca ďalej uviedol, že písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žalôb na jeho žiadosť pozitívne nereagoval.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k podaným žalobám poukázala na to, že v jednotlivých žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že sú zmätočne označení povinní, najmä sú odlišne uvedené dátumy narodenia, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Žalobca nepriložil k žalobám ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy. V tejto súvislosti navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Čo sa týka žalobcom uvádzaných prietahov v konaní, poukázal na to, že žalobca uvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie, iba v žalobách týkajúcich sa exekučných konaní, v ktorých boli zamietnuté žiadosti o udelenie poverenia. Formu „žiadosti o informáciu o stave konania" nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu prietahov a k ich účinnému odstráneniu.

Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Žalovaná poukázala ďalej na to, že dňa 23. 04. 2012 jej boli doručené žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pritom už dňa 27. 09. 2012 boli súdu doručené žalobné návrhy a teda žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Žalovaná má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

K jednotlivým žalobám uviedla, že pokiaľ sa týka žalôb, v ktorých sa žalobca domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS), akýkoľvek postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť „nesprávnym úradným postupom" na účely zákona č. 514/2003 Z. z.. Zo žalobcom uvedených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Toto právo totiž možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Táto podmienka nie je v prípadoch zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Súd má povinnosť ex offio preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný.

K žalobám týkajúcim sa zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NZP) žalovaná poukázala na to, že z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. Táto lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí. Zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie predpokladá posudzovanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

K žalobcom uvádzanému nesprávnemu úradnému postupu rozhodnutím o poverení exekútora po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NP) žalovaná poukázala na znenie ustanovenia § 44 ods. 2 a § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku účinné od 1. 6. 2011 s tým, že z uvedených ustanovení vyplýva, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Ďalej uviedla, že zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

K žalobám týkajúcim sa nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote (žaloby označené ZE), žalovaná uviedla, že exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdному exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov, keďže súčasne s rozhodnutím o zmene súdneho exekútora rozhodne aj o trovách doterajšieho exekučného konania. Ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu súčinnosť, súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu na zmenu súdneho exekútora. Okrem toho, žalobcovi nič nebránilo v podaní sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Ak tak neurobil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť. Zároveň žalovaná poukázala na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, a teda v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody.

K namietaným prieťahom v konaní žalovaná poukázala na § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a na to, že žalobca nepreukázal, aby existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, ESLP, či Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Preto žalovaná má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prieťahov. Rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody. Všeobecný súd nemôže konštatovať prieťahy v konaní a priznať za ne náhradu nemajetkovej ujmy.

K požadovanej materiálnej škode uviedla, že žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať za zmenšenie jeho majetku, ani za ušlý majetkový prospech. Uplatňovanie nároku žalobcom na majetkovú škodu je nepodložené, nadhodnotené a nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami resp. skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok. V časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch poukázala žalovaná na to, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu a že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný.

Žalovaná sa k znaleckému posudku nevyjadрила.

Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody žalovaná uviedla, že žalobu považuje za právne neopodstatnenú a žiadala, aby bola v celom rozsahu zamietnutá.

Účastníci konania sa na pojednávanie vo veci určené na deň 1. 6. 2015 nedostavili. U oboch mal súd doručenie predvolania riadne preukázané, lehota na prípravu na pojednávanie bola u účastníkov konania zachovaná. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil, podal opätovne návrh na prerušenie konania.

Súd v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti účastníkov konania, pričom pri rozhodovaní prihliadol na obsah spisu a listinné dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Žalobca v konaní namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu. Súd sa preto oboznámil s jednotlivými exekučnými spismi tunajšieho súdu, v ktorých bol nesprávny úradný postup namietaný. Žalobca vo všetkých nižšie uvedených exekučných konaniach mal procesné postavenie oprávneného a exekučnými titulmi v oboznámených exekučných veciach boli rozhodcovské rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu až na jeden prípad, kde exekučným titulom bola notárska zápisnica (vec sp. zn. 2C 157/2012). Spolu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bol súdnym exekútorom predložený návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul a v niektorých prípadoch aj Zmluva o úvere uzavretá medzi oprávneným a povinným, z ktorých podkladov bolo vo všetkých prípadoch zistené, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Uvedené skutočnosti t.j. obsah listín, s ktorými sa súd oboznámil, ale aj jednotlivé rozhodnutia nachádzajúce sa v nižšie uvedených exekučných spisoch musia byť známe aj žalobcovi, keďže pokiaľ sa týka úverových zmlúv bol jednou zo zmluvných strán, pokiaľ sa týka rozhodcovských rozsudkov, bol účastníkom týchto konaní a napokon bol aj účastníkom exekučných konaní a teda všetky rozhodnutia exekučného súdu boli doručované žalobcovi prostredníctvom jeho právneho zástupcu v týchto exekučných konaniach.

Z exekučného spisu sp. zn. 9Er/861/2009 (pripojeného k sp. zn. 2C 103/2012) bolo zistené, že dňa 26. 11. 2009 bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnému, M. Č., pre vymoženie istiny 168,62 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR I3687/09, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s., dňa 28. 8. 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19. 10. 2009 a vykonateľnosť dňa 22. 10. 2009.

Súd prípisom zo dňa 2. 12. 2009 vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere, Všeobecných podmienok poskytnutia úveru a rozhodcovského rozsudku.

Po predložení požadovaných dokladov súd uznesením zo dňa 26. 2. 2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, proti ktorému podal oprávnený odvolanie. Odvolací súd uznesením 3CoE 324/2010 - 24, zo dňa 30. 7. 2010 zrušil uznesenie a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Súd opätovne vo veci rozhodol uznesením zo dňa 5. 11. 2010 tak, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Oprávnený podal odvolanie, odvolací súd uznesením sp. zn. 13CoE/35/2011-53, zo dňa 8. 6. 2011 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21. 7. 2011.

Uznesením zo dňa 22. 8. 2011 súd exekučné konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť čo do I. výroku dňa 6. 10. 2011.

Z exekučného spisu sp. zn. 9Er/4/2007 (pripojeného k sp. zn. 2C 123/2012) bolo zistené, že dňa 4. 1. 2007, bola Ing. Bc. Radoslavom Kešefákom, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnému, L. I., pre vymoženie istiny 310,03 eur s príslušenstvom, na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 3309/06 zo dňa 24. 8. 2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 2. 10. 2006 a vykonateľnosť dňa 5. 10. 2006.

Dňa 5. 2. 2007 súd vydal poverenie č. 5810 018321*.

Súd uznesením zo dňa 9. 2. 2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť 14. 3. 2007 žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol v časti trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 19,92 eur.

Uznesením zo dňa 19. 3. 2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29. 3. 2007 súd exekúciu v časti trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 19,92 eur zastavil.

Oprávnený podaním zo dňa 5. 10. 2010 podal návrh na zmenu súdneho exekútora. Súd žiadal oprávneného, jeho právneho zástupcu a súdneho exekútora podklady k rozhodnutiu o podanom návrhu prípisom zo dňa 24. 11. 2010.

Uznesením zo dňa 24. 1. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť čo do 1. výroku dňa 25. 2. 2011 súd vyhovel žiadosti oprávneného na zmenu exekútora a vykonaním súdnej exekúcie pôvodne vedenej u exekútora Ing. Bc. Radoslava Kešela, pod EX 1851/06 a poveril exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorový úrad Bratislava, ktorému táto exekučná vec bola postúpená na ďalšie konanie.

Súd uznesením zo dňa 28. 3. 2011 čiastočne zastavil exekúciu čo do vymoženía istiny 260,24 eur spolu s úrokom z omeškania 0,25% denne zo sumy 252,27 eur od 12. 5. 2006 do zaplataenia, úroku z omeškania nad 7% ročne zo sumy 49,79 eur od 12. 5. 2006 do zaplataenia, trov prvostupňového konania vo výške 29,92 eur a trov právneho zastúpenia v exekúcii vo výške 13,74. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16. 4. 2011.

Z exekučného spisu sp. zn. 9Er/560/2010 (pripojeného k sp. zn. 2C 115/2012) bolo zistené, že dňa 25. 8. 2010, bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnej, J. B., pre vymoženía istiny 867 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 01831/10, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s., dňa 12. 4. 2010 a ktorý sa stal právoplatným dňa 24. 5. 2010 a vykonateľným dňa 27. 5. 2010.

Súd vydal poverenie číslo 5810 041081* dňa 9. 9. 2010 a uznesením zo dňa 9. 9. 2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie čiastočne čo do vymoženía istiny 367 eur, zmenkového úroku vo výške 0,25% denne zo sumy 867 eur od 13. 9. 2009 do zaplataenia, zákonného úroku vo výške 6% ročne zo sumy 867 eur od 25. 1. 2010 do zaplataenia zamietol. Voči rozhodnutiu oprávnený podal odvolanie a podaním zo dňa 15. 2. 2011 vzal odvolanie späť.

Odvolací súd uznesením sp. zn. 11CoE/99/2010 - 26, zo dňa 11. 3. 2011 odvolacie konanie zastavil. Uznesením zo dňa 12. 4. 2011 súd exekučné konanie v časti vymoženía istiny 367 eur, zmenkového úroku vo výške 0,25% denne zo sumy 867 eur od 13. 9. 2009 do zaplataenia, zákonného úroku vo výške 6% ročne zo sumy 867 eur od 25. 1. 2010 do zaplataenia zastavil.

Z exekučného spisu sp. zn. 9Er/760/2009 (pripojeného k sp. zn. 2C 2C 118/2012) bolo zistené, že dňa 28. 10. 2009 bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnému, Hamburg Milan J+M, pre vymoženía istiny 773,39 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 07245/09, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s., dňa 20. 7. 2009 a ktorý sa stal právoplatným dňa 10. 8. 2009 a vykonateľným dňa 13. 8. 2009.

Súd si od oprávneného vyžiadal zmluvu o úvere, Všeobecné podmienky poskytnutia úveru a dňa 14. 1. 2010 vydal poverenie č. 5810 026275*.

Z exekučného spisu sp. zn. 9Er/659/2009 (pripojeného k sp. zn. 2C 286/2012) bolo zistené, že dňa 14. 10. 2009 bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnému, V. O., pre vymoženía istiny 813,74 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 01376/09, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s., dňa 22. 5. 2009, a ktorý sa stal právoplatným dňa 29. 6. 2009 a vykonateľným dňa 2. 7. 2009.

Prípisom zo dňa 20. 10. 2009 súd vyžiadal oprávneného zaslať zmluvu o úvere, Všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Po predložení dokladov súd uznesením zo dňa 23. 2. 2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, voči ktorému oprávnený podal odvolanie. Krajský súd uznesením 2CoE/205/2010 - 29, zo dňa 30. 6. 2010 prvostupňové uznesenie potvrdil, ktoré nadobudlo právoplatnosť 9. 8. 2010. Uznesením zo dňa 2. 9. 2010 súd exekučné konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 5. 10. 2010.

Z exekučného spisu sp. zn. 9Er/592/2008 (pripojeného k sp. zn. 2C 304/2012) bolo zistené, že dňa 18. 11. 2008, bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnej, M. Č., pre vymoženía istiny 2,26

eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 07414/08, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s., dňa 14. 8. 2008 a ktorý sa stal právoplatným dňa 25. 8. 2008 a vykonateľným dňa 28. 8. 2008.

Súd uznesením zo dňa 25. 11. 2008 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 14,64 eur zamietol a vydal dňa 2. 12. 2008 poverenie číslo 5810 036089*.

Súd uznesením zo dňa 8. 2. 2010 exekúciu zastavil a oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 39,50 eur do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia, voči ktorému oprávnený podal odvolanie. Krajský súd uznesením 4CoE/292/2010 - 30, zo dňa 27. 5. 2011 prvostupňové uznesenie potvrdil, ktoré nadobudlo právoplatnosť 12. 7. 2011.

Z exekučného spisu sp. zn. 9Er/823/2010 (pripojeného k sp. zn. 2C 120/2012) bolo zistené, že dňa 9. 12. 2010 bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnému, Z. O., pre vymoženie istiny 320 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 06243/10, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s., dňa 27. 7. 2010 a ktorý sa stal právoplatným dňa 16. 8. 2010 a vykonateľným dňa 19. 8. 2010.

Súd uznesením zo dňa 12. 1. 2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 8. 2. 2011. Uznesením zo dňa 16. 2. 2011, súd exekučné konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť čo do I. výroku dňa 7. 3. 2011.

Z exekučného spisu sp. zn. 9Er/558/2006 (pripojeného k sp. zn. 2C 127/2012) bolo zistené, že dňa 18. 10. 2006 bola Ing. Bc. Karolom Mihalom, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnému, Jánovi Holubovi, pre vymoženie istiny 378,41 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 2450/06, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s., dňa 3. 7. 2006 a ktorý sa stal právoplatným dňa 17. 7. 2006 a vykonateľným dňa 19. 7. 2006.

Súd vydal dňa 7. 12. 2006 poverenie číslo 5810 019841* a uznesením zo dňa 18. 1. 2007 žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti trov exekúcie vo výške 14,14 eur a trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 22,54 eur zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14. 2. 2007.

Súd exekúciu v časti trov exekúcie vo výške 14,14 eur a trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 22,54 eur zastavil uznesením zo dňa 16. 2. 2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26. 2. 2007.

Oprávnený podaním zo dňa 18. 11. 2010 podal návrh na zmenu súdneho exekútora. Prípisom zo dňa 30. 11. 2010 súd vyzval oprávneného na predloženie požadovaných dokladov.

Súdny exekútor vyčíslil trovy exekúcie a predložil súdu dňa 7. 1. 2011.

Súd uznesením zo dňa 27. 1. 2011, ktoré čo do I. výroku nadobudlo právoplatnosť dňa 24. 2. 2011 vyhovel žiadosti oprávneného na zmenu exekútora a vykonaním súdnej exekúcie vedenej pôvodne u exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala, pod EX 1153/2006 a poveril exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorový úrad Bratislava.

Uznesením zo dňa 28. 3. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16. 4. 2011 súd čiastočne zastavil exekúciu čo do vymoženia istiny 229,70 eur spolu s úrokom z omeškania 0,25% denne zo sumy 221,74 eur od 30. 3. 2006 do zaplataenia, úroku z omeškania nad 7% ročne zo sumy 156,68 eur od 30. 3. 2006 do zaplataenia, trov prvostupňového konania vo výške 39,88 eur a trov právneho zastúpenia v exekúcii vo výške 17,60 eur.

Z exekučného spisu sp. zn. 9Er/795/2009 (pripojeného k sp. zn. 2C 322/2012) bolo zistené, že dňa 4. 11. 2009, bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnému, Y. K., pre vymoženie istiny 730,96 eur s príslušenstvom, na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 12720/09, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s., dňa 17. 7. 2009 a ktorý sa stal právoplatným dňa 24. 8. 2009 a vykonateľným dňa 27. 8. 2009.

Dňa 8. 1. 2010 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Oprávnený podal odvolanie o ktorom rozhodol odvolací súd uznesením zo dňa 21. 6. 2010 tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 6. 8. 2010. Exekučné konanie bolo zastavené uznesením zo dňa 20. 9. 2010 a nadobudlo právoplatnosť dňa 1. 10. 2010.

Z exekučného spisu sp. zn. 9Er/52/2011 (pripojeného k sp. zn. 2C 237/2012) bolo zistené, že dňa 27. 1. 2011 bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnému, M. B., pre vymoženie istiny 1020,13 eur s príslušenstvom, na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 09086/10, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s., dňa 6. 10. 2010 a ktorý sa stal právoplatným dňa 15. 11. 2010 a vykonateľným dňa 18. 11. 2010.

Uznesením zo dňa 17. 3. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 14. 4. 2011 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Exekučné konanie bolo zastavené na základe uznesenia zo dňa 12. 5. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21. 6. 2011.

Z exekučného spisu sp. zn. 9Er/518/2011 (pripojeného k sp. zn. 2C 105/2012) bolo zistené, že dňa 3. 8. 2011 bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnému, M. W., pre vymoženie istiny 926 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 23365/09, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s., dňa 25. 1. 2010 a ktorý sa stal právoplatným dňa 15. 2. 2010 a vykonateľným dňa 18. 2. 2010.

Súd uznesením zo dňa 8. 9. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 5. 10. 2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Exekučné konanie bolo zastavené na základe uznesenia zo dňa 14. 10. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21. 10. 2011.

Z exekučného spisu sp. zn. 9Er/660/2009 (pripojeného k sp. zn. 2C 250/2012) bolo zistené, že dňa 14. 10. 2009, bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnej, Z. K., pre vymoženie istiny 1392,28 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 12037/09/08, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s., dňa 15. 7. 2009 a ktorý sa stal právoplatným dňa 3. 8. 2009 a vykonateľným dňa 6. 8. 2009.

Súd uznesením zo dňa 29. 1. 2009 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Oprávnený podal odvolanie o ktorom odvolací súd rozhodol uznesením zo dňa 26. 11. 2010 tak, že zrušil uznesenie a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Súd dňa 12. 1. 2011 vydal poverenie na vymoženie uloženej povinnosti istiny 666,51 eur s príslušenstvom. Uznesením zo dňa 12. 1. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12. 3. 2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti vymoženia istiny 725,75 eur, úroku z omeškania 0,25% denne zo sumy 512,52 eur od 21. 3. 2009 do zaplataenia, úroku z omeškania nad 9,50% ročne zo sumy 354,51 eur od 21. 3. 2009 do zaplataenia a trov právneho zastúpenia v exekúcii vo výške 77,43 eur zamietol.

V uvedenom rozsahu súd exekučné konanie zastavil uznesením zo dňa 17. 3. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29. 3. 2011.

Z exekučného spisu sp. zn. 9Er/484/2011 (pripojeného k sp. zn. 2C 143/2012) bolo zistené, že dňa 21. 7. 2011 bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnej, N. W., pre vymoženie istiny 865 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 18935/09, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s., dňa 18. 11. 2009 a ktorý sa stal právoplatným dňa 7. 12. 2009 a vykonateľným dňa 10. 12. 2009.

Súd uznesením zo dňa 12. 9. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14. 10. 2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Exekučné konanie bolo zastavené na základe uznesenia zo dňa 2. 11. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10. 11. 2011.

Z exekučného spisu sp. zn. 14Er/258/2006 (pripojeného k sp. zn. 2C 166/2012) bolo zistené, že dňa 13. 11. 2006, bola Ing. Bc. Radoslavom Kešelákom, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnému, P. I., pre vymoženie istiny 118,17 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 2828/06, zo dňa 25. 7. 2006, ktorý nadobudol právoplatnosť 28. 8. 2006, vykonateľnosť 31. 8. 2006, vydaný rozhodcom Mgr. Martinom Krakovským.

Súd dňa 23. 2. 2007 vydal poverenie číslo 5810 021432* na vymoženie istiny s príslušenstvom a uznesením zo dňa 28. 2. 2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22. 5. 2007 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 21,21 eur zamietol. Exekučné konanie v uvedenom rozsahu bolo zastavené na základe uznesenia zo dňa 20. 6. 2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11. 7. 2011.

Dňa 5. 10. 2010 oprávnený podal návrh na zmenu súdneho exekútora a prípisom zo dňa 12. 11. 2010 bol vyzvaný na predloženie zmluvy o úvere a Všeobecných zmluvných podmienok a súdny exekútor bol vyzvaný, aby dokladoval akým spôsobom sa predmetná pohľadávka vymáha.

Oprávnený oznámil požadované údaje dňa 5. 1. 2011.

Uznesením zo dňa 17. 1. 2011 súd exekúciu zastavil, žiadosť o zmenu súdneho exekútora zamietol a oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 45,50 eur.

Oprávnený podal odvolanie. Odvolací súd uznesením sp. zn. 1CoE/78/2011-43, zo dňa 23. 6. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18. 4. 2012 potvrdil uznesenie vo výroku o zastavení exekúcie a vo výroku o trovách konania, nepriznal účastníkom náhradu trov odvolacieho konania a odmietol odvolanie proti výroku o zamietnutí návrhu na zmenu súdneho exekútora.

Z exekučného spisu sp. zn. 9Er/91/2005 (pripojeného k sp. zn. 2C 157/2012) bolo zistené, že dňa 21. 4. 2005, bola Ing. Bc. Karolom Mihalom, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnej, M. I., pre vymoženie istiny 298,74 eur s príslušenstvom, na podklade notárskej zápisnice č. N 149/2005, NZ 1578/2005 zo dňa 16. 1. 2005.

Oprávnený podaním zo dňa 18. 11. 2010 žiadal zmenu súdneho exekútora a vykonaním exekúcie navrhol poveriť JUDr. Rudolfa Krutého.

Po doručení požadovaných dokladov súd uznesením zo dňa 7. 2. 2011 rozhodol tak, že vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil, návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol a oprávneného zaviazal zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 23,90 eur. Oprávnený podal odvolanie o ktorom odvolací súd rozhodol uznesením sp. zn. 14CoE/38/2011-33, zo dňa 27. 4. 2011 tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13. 6. 2011.

Žalobca okrem návrhu na prerušenie konania z dôvodu podania sťažnosti na Ústavný súd SR proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 1NcC/48/2012-15, zo dňa 22. 10. 2012 podal ďalší návrh na prerušenie konania.

V tomto návrhu na prerušenie konania uviedol, že na Okresnom súde Prešov sa pod sp.zn. 7C/6/2010 vedie konanie o náhradu škody pre porušenie práva EÚ, ktorého sa mal podľa žalobného návrhu dopustiť okresný súd v exekučnom konaní vedenom proti žalobkyni na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom sa vymohlo plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky ako aj v rozpore so zákonmi schválenými z dôvodu transpozície smerníc EÚ zameranými na ochranu spotrebiteľa na finančnom trhu.

V uvedenom konaní vystupujú na strane žalovaných v 1. rade SR, zastúpená MS SR, v 2. rade Pohotovosť s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598 za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS Bratislava. V tomto konaní Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 7. 10. 2013 v súlade s ustanovením § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora EÚ o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť žalovaná v 1. rade Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR. Táto navrhla položiť otázku, či môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva predtým ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia a vzhľadom na skutkový stav veci môže v tomto prípade vzniknúť zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a pred vyčerpaním možnosti žalobkyne požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia. V prípade ak áno, či je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré opisuje žalobkyňa vzhľadom na daný skutkový stav najmä vzhľadom na jej absolútnu nečinnosť a nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu. Ak ide o dostatočne závažné porušenie komunitárneho práva, je žalobkyňou uplatňovaná suma škodou, za ktorú má zodpovedať členský štát a či možno škodu v tomto poňatí stotožňovať s vymoženou pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením a či má vydanie bezdôvodného obohatenia ako právny prostriedok nápravy prednosť pred náhradou škody. Žalobca tvrdil, že zodpovedanie predmetných prejudiciálnych otázok v konaní prebiehajúcim na Okresnom súde v Prešove sp.zn. 7C/6/2010 má zásadný význam pre posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu. Žalobca navrhol prerušiť konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

Podľa § 109 ods. 1 O.s.p., súd konanie preruší, ak

- a) účastník stratil spôsobilosť konať pred súdom a nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie;
- b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska,
- c) rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Podľa § 109 ods. 2 O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak

- a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy;
- b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom;
- c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Žalobca ako účastník konania využil svoje zákonné právo namietať nestrannosť tunajšieho súdu. O námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol. Krajský súd v Košiciach sa pritom zaoberal všetkými dôvodmi žalobcu, pre ktoré žiadal vylúčenie sudcov tunajšieho súdu v danej veci. Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1NcC/48/2012 - 15 zo

dňa 22. 10. 2012, je viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania. Okrem toho ani opätovným preskúmaním návrhu žalobcu nebolo zistené, aby všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka tejto veci bol v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou. Ústavná sťažnosť podaná žalobcom nezakladá konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej. Súd poukazuje na skutočnosť, že nebol dôvod na podanie návrhu na prerušenie konania, pretože žalobcovi bolo známe, že dňa 12. 12. 2013 Ústavný súd SR uznesením sp. zn. IV.ÚS 693/2013-11 odmietol okrem iných sťažností žalobcu i sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 1NcC/48/2012 pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na jej prerokovanie. Z uvedených dôvodov súd návrh žalobcu na prerušenie konania, ktorý bol podaný 28. 5. 2015 opätovne zamietol ako návrh nedôvodný. O ďalšom návrhu na prerušenie konania, ktorý žalobca podal v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. súd taktiež rozhodol tak, že tento návrh na prerušenie konania zamietol. Prejudiciálne otázky, ktoré Okresný súd v Prešove v konaní sp. zn. 7C/6/2010 predložil Súdnemu dvoru EÚ, majú vplyv na rozhodnutie vo veci sp. zn. 7C/6/2010 vzhľadom na skutočnosť, že tento súd sa má zaoberať aj činnosťou resp. nečinnosťou žalobkyne v tomto konaní a skutkovým stavom, aký v tomto konaní popisuje žalobkyňa. Okrem toho v tejto veci pod sp. zn. 2C 103/2012 sa nerieši iba správnosť postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu, ale i iný postup exekučného súdu, ktorý žalobca považuje za postup v rozpore s exekučným poriadkom a na takéto otázky rozhodnutie Súdneho dvora EÚ nezodpovie. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti aj tú skutočnosť, že Okresný súd v Prešove iba podľa informácie žalobcu (nebolo predložené žiadne uznesenie) o prerušení konania rozhodol uznesením zo dňa 7. 10. 2013, pričom na tunajšom súde sa vedie množstvo žalobných návrhov žalobcu POHOTOVOSTĚ s.r.o., o ktorých už prvostupňový súd v merite veci rozhodol a ani v jednej veci nepodal žalobca návrh na prerušenie konania z tohto dôvodu. Súd i tento návrh na prerušenie konania považuje za návrh nedôvodný, a preto i tento procesný návrh žalobcu zamietol.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezakonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní

alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,

d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,

b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Žalobca ako účastník konania využil svoje zákonné právo namietať nestrannosť tunajšieho súdu. O námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol. Krajský súd v Košiciach sa zaoberal všetkými dôvodmi žalobcu, pre ktoré žiadal vylúčenie sudcov tunajšieho súdu v danej veci. Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1NcC/48/2012-15, zo dňa 22. 10. 2012 je tak viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania. Proti uvedenému uzneseniu Krajského súdu v Košiciach bola zo strany žalobcu podaná sťažnosť na Ústavnom súde SR. O tejto sťažnosti Ústavný súd SR rozhodol uznesením sp. zn. IV. ÚS 693/2013-11, zo dňa 12. 12. 2013 tak, že sťažnosť žalobcu odmietol.

Predmetom tohto konania je náhrada škody a nemajetkovej ujmy, ktorej sa žalobca domáha poukazujúc na nesprávny úradný postup tunajšieho súdu vo vyššie uvedených exekučných konaniach. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je predbežne prerokovanie tohto nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného príslušným orgánom. Žalovaná v písomnom vyjadrení potvrdila, že zo strany žalobcu jej boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a to dňa 23. 4. 2012. V čase rozhodovania súdu už uplynula 6 mesačná lehota od prijatia týchto žiadostí. Vzhľadom k tomu má súd za to, že žalobca si splnil svoju povinnosť, keďže podal žalovanej pred podaním návrhu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom súd nemal preukázané, aby nárok žalobcu na náhradu škody alebo jeho časť bol do rozhodnutia súdu uspokojený.

Žalovaná v písomnom vyjadrení poukázala na nedostatky žalobných návrhov a navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Podľa názoru súdu žalobné návrhy podané žalobcom majú všetky náležitosti návrhu na začatie konania v zmysle ustanovení § 42 ods. 3 O.s.p. a § 79 ods. 1 O.s.p., žalobca správne označil účastníkov konania, opísal skutočnosti, na základe ktorých uplatnil svoj nárok, označil dôkazy a uviedol čoho sa domáha. Preto postup v zmysle § 43 ods. 1 O.s.p. súd považoval za nedôvodný.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení tiež uplatnila námietku premlčania nároku žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku nedošlo, všetky žalobné návrhy boli podané v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby.

V konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 2C 103/2012, 2C 120/2012, 2C 237/2012, 2C 105/2012, 2C 143/2012 (žaloby označené žalobcom ako ISTINA RS) žalobca namietať nesprávny úradný postup spočívajúci v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a v konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 2C 286/2012, 2C 322/2012 (žaloby označené žalobcom ako NZP) o

nerozhodnutí o jeho žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej 15-dňovej lehote. V daných veciach 3-ročná premlčacia doba mohla začať plynúť až momentom doručenia rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie žalobcovi resp. jeho právnomu zástupcovi v exekučných konaniach, keďže až vtedy sa žalobca mohol dozvedieť o škode, ku ktorej malo dôjsť práve rozhodnutiami o zamietnutí žiadostí súdneho exekútora.

Z exekučných spisov pripojených k uvedeným konaniam pritom bolo zistené, že o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo rozhodnuté tunajším súdom ako súdom exekučným v priebehu roku 2010 a 2011.

Rozhodnutia boli doručované právnomu zástupcovi oprávneného až po novembri 2009. Žalobné návrhy boli žalobcom na tunajšom súde podané dňa 27.9.2012 t.j. vo všetkých uvedených veciach v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby.

V konaniach pôvodne vedených pod sp. zn. 2C 115/2012, 2C 118/2012, 2C 304/2012, 2C 250/2012 (žaloby označené žalobcom ako NP), v ktorej žalobca namietal nesprávny úradný postup spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote súd uvádza, že v konaní sp. zn. 2C 115/2012 (9Er/560/2010) žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 25. 8. 2010 a po doručení požadovaných dokladov súd vydal poverenie číslo 5810 041081* dňa 9. 9. 2010.

V konaní 2C 118/2012 (9Er/760/2009) žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 28. 10. 2009, oprávnený prípisom zo dňa 6. 11. 2009 bol vyzvaný na predloženie dokladov a následne bolo vydané poverenie číslo 5810 026275* dňa 14. 1. 2010.

V konaní 2C 304/2012 (9Er/592/2008) žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 18. 11. 2008, súd uznesením zo dňa 25. 11. 2008 žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 14,64 eur zamietol a vydal poverenie číslo 5810 036089* dňa 2. 12. 2012.

V konaní 2C 250/2012 (9Er/660/2009) žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 14. 10. 2009, súd uznesením zo dňa 29. 1. 2010 žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, po zrušení uznesenia odvolacím súdom, prvostupňový súd uznesením zo dňa 12. 1. 2011 čiastočne vyhovel žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a dňa 12. 1. 2011 vydal poverenie.

V konaniach sp. zn. 2C 123/2012, 2C 127/2012, 2C 166/2012, 2C 157/2012 (žaloby označené žalobcom ako ZE), v ktorých žalobca namietal neskoré rozhodnutie o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora, premlčacia doba začala plynúť od doručenia rozhodnutia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora resp. od doručenia rozhodnutia o zamietnutí tohto návrhu právnomu zástupcovi žalobcu. Rozhodnutia v daných veciach boli vydané v roku 2010 a 2011, preto žalobné návrhy boli podané včas.

K samotnému nároku žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy súd uvádza, že predpokladom zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je súčasné splnenie troch podmienok a to preukázanie existencie nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu, existencia škody t.j. majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch resp. nemajetkovej ujmy a preukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou. Nesprávny úradný postup spočíva v akejkoľvek činnosti určitého štátneho orgánu spojenej s výkonom jeho právomoci, ak v súvislosti s ňou dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie resp. oneskorené vydanie rozhodnutia dôsledkom porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, teda nečinnosť štátneho orgánu. Škodou je majetková ujma predstavujúca zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu. Charakter majetkovej ujmy má aj zníženie hodnoty pohľadávky veriteľa, ktoré nastalo v súvislosti so zmařením možnosti uspokojenia jeho pohľadávky v exekučnom konaní. O príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak medzi nesprávnym úradným postupom resp. nezákonným rozhodnutím a škodou je vzťah príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný a neprerušený.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. je objektívnou zodpovednosťou, ktorej sa štát nemôže zbaviť a za splnenia vyššie uvedených podmienok za túto škodu zodpovedá. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť pritom splnené všetky zákonom požadované podmienky súčasne.

Podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu vo veciach, ktoré boli tunajším súdom spojené a sú vedené pod sp. zn. 2C 103/2012 malo dôjsť tým, že tunajší súd v exekučných konaniach, v ktorých žalobca mal procesné postavenie oprávneného:

1. zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS).
2. rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote určenej v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NZP)
3. vydal poverenie na vykonanie exekúcie po 15-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NP)
4. rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku (ZE).

V konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 2C 103/2012, 2C 120/2012, 2C 237/2012, 2C 105/2012, 2C 143/2012 žalobca namietal, že exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS). Žalobca poukázal na to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preskúmaval exekučný titul nad rámec právomoci zverenej exekučnému súdu tým, že preskúmaval skutkový stav veci a konal tak, akoby sám rozhodoval vo veci samej, čím vykonal úradný postup bez splnenia zákonných podmienok.

Z oboznámených exekučných spisov pripojených k vyššie uvedeným konaniam bolo zistené, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté.

Vo všetkých uvedených veciach exekučným titulom boli rozsudky rozhodcovského súdu. Vo všetkých prípadoch právny vzťah medzi oprávneným a povinným bol hodnotený exekučným súdom ako spotrebiteľský právny vzťah a to, či už na základe predložených úverových zmlúv resp. aj na základe skutočností uvedených v odôvodneniach exekučných titulov. Poukazujúc na ustanovenie § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., v daných prípadoch exekučný súd je nie len oprávnený, ale aj povinný a to v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania t.j. aj pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, skúmať zákonnosť exekučného titulu t.j. rozhodcovského rozsudku. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo 439/2012, sp. zn. 6Cdo 290/2012, či rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 278/2013, sp. zn. IV. ÚS 55/2011. Posudzovanie zákonnosti rozhodcovských rozsudkov v rámci exekučného konania tak nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup.

Súd má tiež za to, že rozhodnutím exekučného súdu, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nedošlo k reálnej nevyhnutnosti istiny a jej príslušenstva, o ktorých už rozhodoval rozhodcovský súd. Pokiaľ aj nedošlo k zrušeniu rozhodcovských rozsudkov, ktoré boli v exekučných konaniach exekučnými titulmi a na základe ktorých nedošlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie postupom podľa § 40 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, žalobca má právo iniciovať konanie pred všeobecným súdom, ktorý v občianskom súdnom konaní posúdi dôvod, pre ktorý rozhodcovský rozsudok nemôže byť exekučným titulom. Napr. v prípade, že rozhodcovský súd rozhodoval na základe neplatnej rozhodcovskej doložky nemôže založiť takýto rozsudok prekážku res iudicata a to z dôvodu, že rozhodcovský súd nemal právomoc na rozhodovanie o uplatnenom nároku a teda o takomto nároku môže byť znova rozhodnuté všeobecným súdom. V konečnom dôsledku súdu je známe, že tunajším súdom sú vedené konania, v ktorých je uplatnený nárok zo zmienek vystavených žalobcom v tomto konaní. Zmenky žalobca postúpil na iný subjekt a pritom sa

jedná o zmenky vystavené na zabezpečenie pohľadávok z úverových zmlúv uzavretých so žalobcom, o nárokoch ktorých už bolo taktiež rozhodnuté rozhodcovským súdom a taktiež už boli tunajším súdom vedené exekučné konania v týchto veciach. Žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj v týchto prípadoch boli prevažne zamietnuté.

Okrem toho, že exekučný súd mal nie len oprávnenie, ale aj povinnosť preskúmať exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, súd uvádza, že v uvedených veciach nie je možné konštatovať nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu t.j. rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Nezákonným rozhodnutím je akékoľvek rozhodnutie, ktoré je v rozpore s právnym poriadkom štátu, ale aj medzinárodnými zmluvami, ktorými je štát viazaný. Otázka nezákonnosti rozhodnutia nemôže byť riešená ako predbežná otázka v konaní o náhradu škody. O nezákonnosti rozhodnutia musí byť rozhodnuté príslušným súdom, ktorý rozhodnutie zruší alebo zmení a takéto rozhodnutie je pre rozhodovanie v konaní o náhrade škody záväzné.

Oboznámením sa s exekučnými spismi, pripojenými k vyššie uvedeným konaniam, bolo totiž zistené, že ani jedno rozhodnutie tunajšieho súdu ako súdu exekučného o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo vyššie uvedených veciach nebolo zrušené resp. zmenené pre nezákonnosť. Žalobca ako oprávnený v uvedených exekučných konaniach nevyužil svoje právo na podanie riadnych resp. mimoriadnych opravných prostriedkov len vo veci sp. zn. 2C 103/2012.

Skutočnosť, že tunajší súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NZP), žalobca uviedol ako dôvod náhrady škody a nemajetkovej ujmy v konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 2C 286/2012, 2C 322/2012. Oboznámením sa s exekučnými spismi pripojenými k uvedeným veciam bolo preukázané, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie čiastočne zamietnuté, pričom je pravdou, že k zamietnutiu žiadosti došlo po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia tunajšiemu súdu, a to po opakovaných rozhodnutiach odvolacieho súdu.

Vo všetkých uvedených exekučných konaniach však súdom po podaní žiadosti o udelenie poverenia boli žiadané správy resp. podklady od oprávneného, ktoré museli byť súdom aj urgované a ktorých vyžiadanie a posúdenie bolo nevyhnutné pre rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie t.j. pre posúdenie, či v danej veci je možné vydať poverenie na vykonanie exekúcie alebo žiadosť súdneho exekútora má byť zamietnutá. Okrem toho súd má za to, že podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zákonná 15-dňová lehota platí v prípadoch, kedy exekučný súd vo veci vydá poverenie na vykonanie exekúcie a teda nie v prípadoch úplného alebo čiastočného zamietnutia žiadosti súdneho exekútora, ako to bolo vo všetkých vyššie uvádzaných prípadoch. Súd zdôrazňuje skutočnosť, že v uvedených veciach exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, kde bolo potrebné, aby sa súd okrem žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu, pred rozhodnutím zaoberal aj zmluvami o úvere, všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu resp. zmenkami a to z dôvodu, že vo všetkých prípadoch sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy, na základe ktorých bol vydaný exekučný titul. Uvedené teda okrem ustanovení Exekučného poriadku, bolo potrebné posúdiť aj podľa zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, ako aj podľa Smernice č. 93/13/EHS. Tu súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR č. I. ÚS 476/2012 v zmysle ktorého, nie každý zistený priesťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR.

V súvislosti s namietanými skutočnosťami uvádzanými žalobcom v žalobnom návrhu pokiaľ sa týka oneskoreného rozhodnutia tunajšieho súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné uviesť, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu rozhodnutia, ktoré by konštatovalo priesťahy v daných exekučných konaniach a teda nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti tunajšieho súdu v uvedených veciach. V žalobnom návrhu žalobca uviedol, že vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučných konaniach a uviedol konkrétne žiadosti o

informáciu o stave konania a sťažnosti na prietahy v konaní, ktoré boli z jeho strany podané na tunajšom súde. Podľa oboznámených Spr. č. 22/2010, č. 34/2010 a č. 12/11 a to odpovedi na sťažnosti žalobcu na prietahy v konaní, sťažnosti žalobcu boli vyhodnotené v celom rozsahu ako neopodstatnené. V konaní bolo preukázané, že pri vybavovaní sťažnosti žalobcu na prietahy v exekučných konaniach vedených tunajším súdom neboli zo strany vedenia tunajšieho súdu konštatované prietahy v konaní.

V neposlednom rade súd v súvislosti s prietahmi v exekučných konaniach, na ktoré poukazuje žalobca a ku ktorým malo dôjsť neskorým rozhodnutím exekučného súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, poukazuje na článok 48 ods. 2 Ústavy SR s tým, že porušenie uvedeného článku na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, patrí výlučne do právomoci Ústavného súdu SR. Tunajší súd nemá právomoc konštatovať prietahy v súdnom a teda ani v exekučnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a to nepredloženie rozhodnutia príslušného orgánu o existencii prietahov v daných exekučných konaniach a neprávomoc tunajšieho súdu na rozhodnutie o prietahoch, má súd za to, že v uvedených veciach nebol zo strany žalobcu preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu a v tomto smere teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno.

Pokiaľ sa týka konaní vedených pôvodne pod sp. zn. 2C 266/2012, 2C 300/2012 žalobca namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NP).

Z oboznámených exekučných spisov sp. zn. 9Er/560/2010 (2C 115/2012), 9Er/760/2009 (2C 118/2012), 9Er/592/2008 (2C 304/2012), 9Er/660/2009 (2C 250/2012) mal súd preukázané, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sp. zn. 9Er/560/2010 bola tunajšiemu súdu doručená dňa 25. 8. 2010, poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané súdom dňa 9. 9. 2010, vo veci sp. zn. 9Er/760/2009, žiadosť doručená dňa 28. 10. 2009 a poverenie vydané dňa 14. 1. 2010, vo veci sp. zn. 9Er/592/2008, žiadosť doručená 18. 11. 2008, poverenie vydané dňa 2. 12. 2008 po predchádzajúcom uznesení o zamietnutí žiadosti exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní, vo veci sp. zn. 9Er/660/2009 žiadosť o udelenie poverenia doručená súdu dňa 14. 10. 2009, poverenie vydané dňa 12. 1. 2011 po tom, čo boli vyžiadané od oprávneného podklady a v niektorých prípadoch vydané rozhodnutia o čiastočnom zamietnutí žiadosti.

V ďalšom súd poukazuje na už vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa vytýkaných prietahov v exekučných konaniach, kedy všeobecný súd nemá právomoc na posudzovanie existencie prietahov. Aj v tomto prípade teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal existenciu nečinnosti resp. prietahov pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní. Pokiaľ sa týka sťažnosti podaných žalobcom na prietahy v exekučných konaniach zo dňa 30. 8. 2010, 23. 11. 2010 a 25. 5. 2011, ako už bolo uvedené podľa oboznámených Spr. všetky sťažnosti žalobcu na prietahy v exekučných konaniach vedených tunajším súdom boli považované za neopodstatnené.

Vo veciach pôvodne vedených pod sp. zn. 2C 123/2012, 2C 127/2012, 2C 166/2012 a 2C 157/2012 k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu malo podľa žalobcu dôjsť tým, že súd nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase t.j. do 30-tich dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora (ZE).

Z exekučného spisu č. 9Er/4/2007 (2C 123/2012) bolo zistené, že zo strany oprávneného bol dňa 5. 10. 2010 podaný návrh na zmenu súdneho exekútora, prípisom súdu zo dňa 24. 11. 2010 bol oslovený pôvodný súdny exekútor, aby sa v stanovenej lehote vyjadril, či neexistujú dôvody, pre ktoré by nebolo možné vyhovieť návrhu na zmenu a bolo požadované vyčíslenie doterajších nevyhnutných trov. Oprávnený bol vyzvaný na predloženie úverovej zmluvy. Súd návrhu na zmenu súdneho exekútora vyhovel rozhodnutím zo dňa 24. 1. 2011, po tom čo boli predložené požadované doklady.

Z exekučného spisu č. 9Er/558/2006 (2C 127/2012) bolo zistené, že oprávnený podal návrh na zmenu súdneho exekútora podaním doručeným súdu dňa 18. 11. 2010, súd vykonal potrebné úkony ako je uvedené vyššie, pôvodný exekútor doručil vyčíslenie trov exekúcie dňa 7. 1. 2011 a uznesením zo dňa 27. 1. 2011 súd návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel.

Z exekučného spisu č. 14Er/258/2006 (2C 166/2012) bolo zistené, že oprávnený podal návrh na zmenu súdneho exekútora podaním doručeným súdu dňa 5. 10. 2010, súd vykonal potrebné úkony, pôvodný exekútor doručil vyčíslenie trov exekúcie dňa 12. 11. 2010 a uznesením zo dňa 17. 1. 2011 súd návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol. Uznesením odvolacieho súdu sp. zn. 1CoE/78/2011 - 43, zo dňa 23. 6. 2011 bolo odvolanie žalovaného proti výroku o zmene súdneho exekútora odmietnuté.

Z exekučného spisu č. 9Er/91/2005 (2C 157/2012) bolo zistené, že oprávnený podal návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 18. 11. 2010, oprávnený a súdny exekútor boli vyzvaní na predloženie požadovaných dokladov a súd uznesením zo dňa 7. 2. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13. 6. 2011 návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol.

V ďalšom súd taktiež poukazuje na už vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa vytýkaných prieťahov v exekučných konaniach, kedy všeobecný súd nemá právomoc na posudzovanie existencie prieťahov.

Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti súd konštatuje, že zo strany žalobcu nebol v konaní preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v uvedenom exekučnom konaní ani nezákonnosť rozhodnutia exekučného súdu. Hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom musia byť splnené súčasne, pričom zo strany žalobcu nebola preukázaná už prvá z vyššie uvedených podmienok. Súd preto pre nepreukázanie existencie podmienok priznania náhrady škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu, jeho návrh v celom rozsahu zamietol.

Pokiaľ sa týka žalobcom uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy súd napriek uvedenému konštatuje, že zo strany žalobcu výška ním uplatnenej náhrady škody a nemajetkovej ujmy nebola žiadnym spôsobom preukázaná, ani predloženým znaleckým posudkom č. 1/2014, ktorý považuje za nedôveryhodný, zavádzajúci a nespôsobilý preukázať vznik a existenciu majetkovej škody žalobcu, a preto súd naň neprihliadol z nasledovných dôvodov. Znalecký posudok bol vypracovaný na základe objednávky - mimosúdneho zadania žalobcu, bez akéhokoľvek vyjadrenia, súčinnosti a participácie žalovanej. Znalecký posudok je výrazne jednostranný, vychádzalo sa zo skutočností, ktoré boli zistené z podkladov poskytnutých zadávateľom. Podklady boli kontrolované len po formálnej stránke. Vecná stránka obsiahnutá v ekonomických a účtovných výstupoch je garantovaná poskytovateľom informácií. Súdu z úradnej činnosti je známe, že zadávateľ i v samotnej žalobe, na podklade ktorej bolo začaté predmetné konanie, uvádza nesprávne údaje či už ohľadom dĺžky lehoty, v ktorej mal súd rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, resp. o návrhu na zmenu súdneho exekútora. Z posudku nie je zrejmé, ako mohol znalecký ústav vysloviť záver, že v konaniach exekučných okresných súdov došlo k nesprávnemu úradnému postupu a to konkrétne tvrdeniami: „...súdy neskoro rozhodli...“. „Uvedené čiastky si spoločnosť Pohotovosť, s.r.o. uplatňuje na každú podanú žalobu, ktorej sa týkal nesprávny úradný postup.“ Znalecký ústav bol oslovený o vypracovanie znaleckého posudku, ktorého predmetom by bolo objektívne stanovenie majetkovej škody, ktorá vznikla spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. v súvislosti s nesprávnym úradným postupom. Navyiac predmetom posudku nebolo určiť, či v konkrétnom konaní došlo, resp. nedošlo k pochybeniu exekučného okresného súdu, nakoľko takáto otázka je predmetom dokazovania v samotnom súdnom konaní. Napriek tomu znalecký ústav skonštatoval, že k nesprávnemu úradnému postupu súdu došlo, bez bližšieho odôvodnenia. Pre úspešné priznanie nároku na náhradu škody, resp. nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je nevyhnutné kumulatívne naplniť v ňom zakotvených predpokladov a to nesprávny úradný postup okresného súdu, vznik a existencia škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom okresného súdu a vznikom škody. Žalobca nepreukázal existenciu nesprávneho úradného postupu, nie je možné, s prihliadnutím na vyššie uvedené, nárok žalobcu priznať, a to ani za predpokladu, že by súd mal z obsahu posudku za preukázané, že k vzniku škody došlo. Navyiac úradný

postup súdu, ktorý je žalobcom namietaný, nie je v jednotlivých konaniach identický, a preto žalobca mal pristúpiť k vypracovaniu znaleckého posudku na každý prípad jednotlivo. Súd má pochybnosť, že k zvýšeniu mzdových nákladov reálne došlo, že k zvýšeniu počtu zamestnancov došlo výlučne z dôvodu namietaného postupu exekučného súdu, nakoľko uvedenú skutočnosť posudok žiadnym relevantným spôsobom nepreukazuje. Súd neprihliadol ani na znalecký posudok č. 1/2013 predmetom ktorého bolo rozhodcovské konanie v spotrebiteľských sporoch v práve Európskej únie a nutnosť postupu v skúmaní exekučných titulov - rozhodcovských rozsudkov súd náležite v rozhodnutí odôvodnil a poukázal na právne normy, ktoré pri rozhodovaní aplikoval.

Žalobca v tomto smere nepredložil žiadne relevantné listinné dôkazy vzťahujúce sa k meritu veci a teda v tomto smere taktiež neunesol dôkazné bremeno.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania rozhodol súd na pojednávaní konanom dňa 9. 4. 2015 podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu priznal žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná. Žalovaná si uplatnila nárok na náhradu trov konania v jej písomnom vyjadrení. V zákonom stanovenej lehote ale trovy nevyčísli a z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplývali. Vyčíslenie trov konania je nevyhnutné nie len u právneho zástupcu, ale aj u účastníka, ktorý nie je právne zastúpený. Ak účastník v stanovenej lehote trovy nevyčísli možno mu priznať náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu. V prípade, že zo spisu výška náhrady trov nevyplýva je súd oprávnený namiesto vyhláseného výroku o priznaní trov konania zmeniť tento výrok a účastníkovi náhradu trov nepriznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42

ods. 3 O.s.p./

uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu

sa toto rozhodnutie napadá, v čom sa toto rozhodnutie

alebo postup súdu považuje

za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.